

ling på hvert klassetrin. Det er virkelig nytænkning hos partiet Venstre i forhold til, hvad Venstre har sagt før, også når det foreslås at nedlægge den 2-årige ungdoms-hf.

Man foreslår også generelt – ikke kun inden for folkeskolen, men generelt – en styrkelse af ledernes indflydelse. Men når man styrker nogens indflydelse, må det da gå ud over nogle andre. Er det de ansatte, eller er det eleverne, det kommer til at gå ud over, apropos vores diskussion før?

Der foreslås også betydelige tilskuds- og løn-differentieringer inden for uddannelsessektoren. De tiltag er jo midler, og jeg går ud fra, at de efter forslagsstillernes opfattelse kan være med til at sikre kvaliteten. Men det mener vi ikke de gør, og derfor er der ikke megen mening i at diskutere forslaget, når vi går ud fra vores opfattelse af begrebet kvalitet. Vi mener nærmere, forslaget er udtryk for et ideologisk felttog og bygger på en mellemting mellem gammelkonservativ tænkning, som går tilbage til forholdene i folkeskolen i 1930'erne, og liberalistisk tænkning.

Så tales der om et kvalitetsinstitut, som om det kunne løse problemerne. Ud over at vi ikke kan se, det er nødvendigt, er det også et eksempel på, hvad vi vil få, hvis man får gennemført det ekstremt mest centralistiske uddannelsessystem, man næsten kan forestille sig. Det er virkelig et brud på dansk uddannelsestradition, og det er også virkelig et brud på det, jeg troede var Venstres uddannelsestraditioner, men derimod ikke et brud på konservativ tænkning. Konservativ tænkning har altid været centralisme i uddannelsen, men det har ikke været Venstres tænkning, og derfor skuffer det mig selvfølgelig meget, at Venstre har valgt at alliere sig i den grad med Det Konservative Folkeparti, når det gælder uddannelsespolitik.

Jeg synes, det er smukt, at de folkeskolelove, der blev lavet i 1903, 1937, 1958, 1975 og 1993, er gennemført af – skal vi sige – partier, der har rod i arbejderbevægelsen, højskolebevægelsen og bondebevægelsen. Senere er der kommet flere partier med. Oprindeligt var det Socialdemokratiet og Venstre, så var det De Radikale, og senere kom vi til. De Konservative har været udenfor, fordi der hidtil har været et grundlæggende skel i tankegangen, opfattelsen af uddannelse. Men der er altså tale om et brud her, og jeg er virkelig ked af, at man har placeret sig sådan fra partiet Venstres side, som tilfældet er.

Derfor må vi altså sige om forslaget som helhed, at vi vil gerne diskutere kvalitet, men vi er ikke enige med forslagsstillerne om, hvad kvalitet er. På nogle punkter tror vi sagtens vi kunne være det, men vi er ikke enige om specielt midlerne, og vi vil godt understrege i den forbindelse, at det er ikke altid det, der er lettest at måle, som er det bedste at måle, når der skal tales om kvalitet.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Det er til hr. Aage Frandsens bemærkninger om, at der ikke, som jeg har påstået, er tale om et generelt kvalitetsfald på de videregående uddannelsers område, og at jeg har misbrugt nogle skrivelser, som hans partifælle, hr. Kjeld Rahbæk Møller, har begået i Politiken. Nej, det har jeg ikke. Det er rigtigt, at de vedrører naturvidenskabelige uddannelser, nemlig ingeniøruddannelserne på Danmarks Tekniske Universitet, hvor hr. Kjeld Rahbæk Møller er ekstern lektor, og det drejer sig generelt om matematik. År for år mærker hr. Aage Frandsens partifælle i sin undervisning af de nye studerende, der starter på ingeniørstudiet, at de kan mindre og mindre af det helt generelt grundlæggende fag, som er nødvendigt, hvis man skal gennemføre ingeniørstudiet, nemlig matematik.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er jo somme tider udmærket at inddrage erfaringer fra det virkelige liv, men man skal også passe på ikke at inddrage for meget. Jeg er glad for, at hr. Frank Dahlgaard bekræftede, at det var et konkret eksempel og ikke skulle opfattes generelt.

Henrik Svane (RV):

Da Det Radikale Venstres uddannelsespolitiske ordfører ikke kan være til stede i salen, skal jeg læse følgende:

Vi er enige med Venstre og De Konservative i, at det er godt at styrke kvalitetsarbejdet i hele uddannelsessystemet, og vi er meget tilfredse med, at man i den offentlige debat sætter kvaliteten i fokus. Dermed kommer det netop også frem, at der er mange anskuelser af, hvad kvalitet er, hvordan kvalitet manifesterer sig, og hvordan kvalitet kan måles – hvis kvalitet altså overhovedet kan gøres målbar på andet end få og meget snævre områder.